

Prihodnost bo dokazala, kdo ima več smisla in smel, za dosežek teptanega kmeta: liberalec, socialist ali pa mož krščanskega prepričanja, ki čuti v sebi odgovornost za svoje vladno delo pred Bogom in

pred ljudstvom. Nova vlada v Beogradu nam bodi up boljše prihodnosti kmetijskega stanu in novih kmeta bramčnih pravil.

Največja nevarnost.

Socijalni demokratje stegajo svoje roke nad naše kmetijsko ljudstvo in ga hočejo zvaliti v svoje vrste. Pravijo, da hočejo zboljšati kmetom in delavcem stanje. Kako to znajo, nam kaže Rusija, Ogrska in deloma Nemčija. Vlada socialistov-boljševikov je vlada grozote in klanja. Kako znajo skrbeti za stradalno ljudstvo, je šest mesecev kazal minister za prehrano, socialist Bukšeg, ki nas je pripeljal tako daleč, da bo sladkor kmalu stal 50 K kila in bo mogoče skoraj težko dobiti. In kako bi bilo, če bi se država po njihovem uredila, priča socialistični program — kmetje in posestniki, tudi bajtariji in kočarji, naj ne bodo več samostojni lastniki zemlje, ampak najemniki države. In kmetijski delavec in viničar ne bosta nikoli prišla do tega, da bi si lahko kupila majhno kočico in zemljišče, ker bo vse to last države. Pa to še ni najhujše! Največja nevarnost je v tem, ker je

socijalna demokracija protiverska.

Početni socijalni demokratje so bili judje in brezverci: Marks je bil sin advokata-juda. V njegovi domači hiši je vladalo brezverstvo in protiverstvo. Zaradi brezverstva Marks niti službe ni mogel dobiti. Engels, sin bogatega fabrikanta, je že v mladosti izgubil vso vero in se začel sovražiti vsako vero. Lassalle (Lasal) je bil tudi jud in je padel v dvo-boju.

Ves socijalnodemokratski nauk sloni na brezverstvu: da ni Boga, ne duše, ne večnosti. Če ni Boga, tudi božjih zapovedi ni in človek lahko živi, kakor mu bo prija! Bebel, dolgoletni vodja nemške socijalne demokracije, je rekel: „Mi hočemo na verskem polju brezboštvo.“ Liebknecht, tudi vodja nemških socijalnih demokratov, je dejal: „Jaz sem brezbožnež, ne verujem v Boga.“ A ne samo brezverska, ampak naravnost protiverska je socijalna demokracija. Poprej imenovani socijalist Bebel je zapisal v neki svoji knjigi: „Krščanstvo in socijalizem sta si tako nasprotna, kakor ogenj in voda.“ Nemški socijalistični list „Volksstaat“ piše: „Mi smo sovražniki vseh duhovnikov in vseh cerkev, že zato, ker smo brezbožneži.“ V Belgiji so izjavili socijalisti: „Z močnim glasom kličemo: Boj veri!“ Socijalist Lasinski je napisal: „Socijalist mora biti antikrist, klenča zmaga socijalizma

be mogoča le, če premagamo krščanstvo!“ Slovenski socijalistični „Naprej“ je lansko leto pisal o presv. Rešnjem Telesu tako bogokletno, da ni, da bi to ugovarilo.

Seveda pravi njihov program: „Vera je zasebna stvar“, naj bo vere vsak, kakršna hoče. Toda te besede so le sredstvo za agitacijo, da z njimi tem laže dobijo ljudi na svojo stran. Sam Bebel, vodja socialistov, je to izjavil: „Mi hočemo brezboštvo, toda da laže dobimo ljudi na svojo stran, jim tega ne smemo naravnost reči, ampak recimo samo: Vera nam je zasebna stvar!“ Adelhaida Dvorak, voditeljica dunajske ženske socijalne demokracije, je rekla na nekem socijalističnem shodu: „Neke ženske tičijo še globoko v praznoverju. Te moramo odvrti od vere. Če bi rekli javno, da je socijalna demokracija sovražnica vere, bi marsikoga odbili. Zato moramo v javnosti vedno povdarjati, da je vera zasebna stvar. In ženske pa moramo toliko časa obdelovati, da vero izgubijo.“

Sicer pa vemo, kako socijalni demokratje spoštujejo krščansko versko prepričanje. Če jim je vera zasebna stvar, zakaj pa tako pišejo in govorijo čez vero, zakaj bogokletno zasmehujejo naše verske resnice, zakaj zasramujejo in napadajo katoliško Cerkev? Zakaj potem mečejo iz delavnice delavce krščanskega mišljenja? Če je socijalnim demokratom vera zasebna stvar, zakaj pa so se dne 25. majnika 1919 tako bogoskrunsko obnašali v cerkvi Matere božje na Planini? Zakaj je „Naprej“ tako bogokletno pisal o presv. Rešnjem Telesu?

Socijalna demokratska stranka je protiverska stranka. Kateri pristopajo k socijalistični stranki, le podpirajo njihove protiverske namene. Človeku je žal dobrega, dozdaj še globoko vernega slovenskega našega ljudstva, če bi se zajedel vanj protiverski duh socijalne demokracije. Kaj bo prvo, kar bodo hoteli socijalisti uesti, ako pridejo do moči? Brezversko šolo in civilni zakon! Otrke in družino hočejo najprej zastrupiti s svojimi načeli, potem je vse njihovo! Ali kateri krščanski misleč Slovenec bi hotel svojo vest omadeževati z očitkom, da je kot pristaša socijaldemokratske stranke tudi bil skrivaj brezverske šole, civilnega zakona in ločitve zakona!

Našim viničarjem in kmetiskim delavcem.

Socijalni demokratje so stranka fabriškega delavstva. V stari Avstriji je bilo tovarniškega delavstva mnogo in moč socijalne demokracije precejšnja. V Jugoslaviji je industrijskih delavcev malo in samo z njimi socijalni demokratje ne pridejo do moči. In vendar hočejo zagospodariti. Zato so se spravili na kmetijske delavce, viničarje in posle in jih lovijo v svoj protiverski tabor. Med kmetijsko ljudstvo, ki je dosedaj živelo v medsebojni vzajemnosti in miru, zanašajo razredni boj. S svojimi govori hujskajo kmetijske delavce, viničarje in posle proti kmetom, vzbujajo v njih nezadovoljnost in sovražstvo do gospodarjev ter jim obljubljajo vse mogoče in nemogoče.

V tem znamenju so sklicali na predzadnjo nedeljo, dne 15. februarja t. l., v Maribor viničarje mariborske okolice. Zahtevali so viničarsko šolo,

odpravo viničarske postave in viničarskih knjižic, bolniško in starostno zavarovanje, pravico strajka, zvišanje plače in privržen v živilih. Marsikatera teh zahtev je dobra in jo tudi mi zahtevamo, na primer zlasti bolniško in starostno zavarovanje, boljše viničarsko postavo. Toda viničarji! Ali ste vprašali socijalne demokrate: Zakaj so se še le zdaj začeli brigati za vas? Sedem mesecev so imeli socijalni demokratje v liberalci vlado v rokah, pa vam viničarjem niso privoščili niti drobčinice. Še več: socijalni demokrat minister Bukšeg je s svojo brezbrzičnostjo zakrivil, da ste morali moko in zrnje tako drago kupovati, če ste ga sploh dobili, da niste imeli petroleja, da ni bilo soli, da sladkor stane že blizu 50 kron. Socijalnim demokratom sploh ni za to, da bi ubožnim slojem zboljšali stanje, ampak samo za to, da med te

ljudi sejejo in gojijo nezadovoljnost. Predobro vedo: kakor hitro se kateremu stanu bolje godi in ima kaj izgubiti, noče biti več socijalni demokrat. Zato socijalni demokratje nehoje zboljšati ubogemu ljudstvu stanja, ker bi si s tem odžagali vajo, na kateri sede. Dobro plačani socijalistični agitatorji ne bi mogli več ljudstva hujskati in šuntati in bi si morali kruh služiti z resnejšim delom. Jasen dokaz tega, kar sem tu povedal, so dali nemški socijalni demokratje. Nemški državni zbor je od leta 1883 do 1893 sklenil mnogo postav v korist delavstvu. In kdo je zmirom nasprotoval? Socijalni demokratje! Socijalni demokratje so glasovali proti bolniškemu zavarovanju, proti zavarovanju zoper neizgode, proti starostnemu in invalidnemu zavarovanju, proti zakonom za delavsko varstvo. Po pravici je rekel poslanec Bachem leta 1893 v nemškem državnem zboru: „Če bi vse stranke delale tako, kakor socijalna demokracija, ne bi imeli ne bolniškega zavarovanja, ne zavarovanja zoper neizgode, ne starostnega in invalidnega zavarovanja, ne krajšega delovnega časa, ne odredb v prid delavskim obiteljem itd.“

Ravnatoko socijalni demokratje za vas viničarje niso storili trohice, dasiravno so imeli sedem mesecev vlado v rokah skupno z liberalci (demokrati). Obljubujejo vam zemljo. Ali pa veste, na kakem stališču so socijalni demokratje glede zemlje? Socijalisti učijo, da zemlja ne sme biti zasebna, tvoja ali pa moja posest, ampak državna last. Po tem načelu hočejo tudi agrarno reformo ali razdelitev zemlje. Zemlja veleposestev, tako učijo, se naj ne da viničarjem in delavcem v popolno last, ampak samo v najem — prava lastnica naj bo država. Marsikateri viničar ali delavec si je s svojo marljivostjo in štedljivostjo opomagal, si kupil majhno posestvo in tako prišel na svoje. Po načrtu socijalistov viničar ne bo prišel nikdar več do svojega, ampak bo ostal večni najemnik. — Zemljo vam obetajo. Zakaj pa vam je še niso dali? Saj so bili tako dolgo v vladi. In prvi minister ki je delil zemljo, je bil socijalni demokrat Korač. In koliko zemlje vam je dal? Ne ene pedit! Potem sta delila zemljo ministra Polak in Krizman. Oba sta sedela v vladi skupaj s socijalisti. Toda za vas viničarje in kmetijske delavce, niso našli nič zemlje, da bi vam jo dali!

Zdaj šele, zdaj, ko so morali iz vlade, ko nimajo več moči, da bi vam pomagali, zdaj prihajajo med vas. V groznih barvah vam slikajo vaše ponekod res težko stanje, vas hujskajo, da zahtevate od vlade — naj vam naenkrat da tisto, kar bi vam socijalisti bili lahko dali, ko so bili tako dolgo v vladi. Zakaj? Zato, da bi si vi mislili: „Kako dobri naši prijatelji so socijalni demokratje! Kako se potegujejo za naše pravice! Oni so nam šele pokazali, kako siromaki smo!“ Pridobiti vas hočejo, da bi se vi organizirali v njihovi organizaciji, da bi jim nosili svoj denar v njihovo kaso in da bi ob volitvah dali svoje glasove njihovim brezvestnim poslanca!

Pa mi porečete: „Ali si torej ne bi smeli pomagati? Trpimo in sužnjimo, pa še ne bi smeli zahtevati svojih pravic?“ Gotovo! Prav je, da zahtevate svoje pravice, kjer vam jih nehoje dati. Toda zahtevajte jih v duhu vzajemnosti, ne pa v socijalnodemokratskem duhu sovražstva in boja med stanovi! Naša Kmetijska Zveza je tudi za vas viničarje in delavce, ne samo za kmete! In Kmetijska Zveza ima nalogo, da se vzajemno med kmeti in viničarji stori vse, da se zboljša vaše stanje in se vam da, kar pravično zahtevate. Kmetijska Zveza vam mora dati tudi primereno število odbornikov, ki bodo v Kmetijski Zvezi zastopali vaše pravice. Vse pa se naj vrši tako, da bo ostala stara vzajemnost med kmetijskim ljudstvom — vzajemnost med kmeti in viničarji in delavci. O tem

drumilo vpitje, ki je prihajalo od sosedne strani. Čul in razločil sem ženski vik in moledovanje:

„Moj Bog, za pet ran Kristusovih... pa taka smrt!“

Prepričan sem bil, naši dve sosedni starki sta sedaj se le zazvedeli o tetini smrti, pa vikate in jo omilujete kot staro znanko po podedovani ženski navadi z vpitjem in solzami.

Pa sem se zmotil tokrat. Ženski solzni dirindaj je razjasnila nama s sestričnem gospodinjo, ki je polukala skozi duri in rekla žalostno:

„To je pa že prehujo! Po noči mesarica, zdaj pa ste našli sosedi Tinčeka mrtvega! Napil se ga je bil zopet po svoji stari navadi. Hotel je v slamo na pod, pa se mu je utrgala deska, zmuznil je skozi odprtino vznak in ni obvisel v zraku za jedno nogo. Ni imel toliko moči, da bi se bil izmotal do tal, zadela je ga kap, ker je visel z glavo navzdol.“

Smrtno ponesrečenega Tinčeka nisem trenutno pomiloval prav nič, saj ga nisem maral, da, bal sem se ga in se ga ogibal, odkar sem ga poznal. Ako bi ne bilo onega od Tinčeka omenjenega svidenja pred peklenjskimi vrati, bi se ne bil niti zmenil za šaferjevo sicer žalostno smrt.

Utopljen teta, katere sem se tolikokrat oklepil, kot otrok matere; smrtno ponesrečeni Tinček, ki sem se ga bal kot živega pekla; napovedano srečanje med obema pred peklenjskimi vrati, ti spomini in grozni nočni prizor mi je zmedel dušo, jo stisnil, da je zajela v vrelcu neutišljivih solz.

Nepopisno strašne slike so se mi premetavale pred očmi, ker se je to noč kar namah udeležilo in grozno urednično Tinčekovo prerokovanje: Oh, mesarica, če ne prej, vidiva se pred peklenjskimi vrati!

O nenavadni smrti mesarjeve tete in skoro vedno pijanega šaferja Tinčeka so govorili ljudje čudno

reči. Govorice in sodbe vseh so se stekale v enoglasni zaključek: Končala sta oba, sam Bog nas varuj take smrti — v pijanosti!

Pa kaj je bila zame neprevidena smrt v pijanosti, ko bi le ne bilo onega svidenja pred peklenjskimi vrati.

One dni po smrti obeh ponesrečenec sem bil potrt, žalosten in sem se strašljivo stresal pri vsakem spominu na mesarjevo teto in Tinčeka. Vsi pomirjevalni poizkusi moje okolice so bili zaman, šele mesece časa dnevnih in nočnih predstav o peklenjskih vratih so me pomirili, mi zameglili vsaj deloma spomin na lahkomišelnih prerokbo o peklenjskih vratih. Toliko strahu in plašljivosti sta mi nagnala smrt mesarjeve tete in Tinčeka v otroško dušo, da nisem nikdar več lezel sam kot otrok na hrib sv. Miklavža v mraku, še manj pa se bi bil upal sam izpod odeje in izpod strehe v temni noči.

Drugo leto pa so mi dobili oče drugo stanovanje. Preselil sem se s hriba sv. Miklavža v sredino mesta, kjer sem prebil vsa ostala srednješolska leta, le tuintam mi je še hušnila preko spomina podoba na blatni cesti z odprtimi usti in v stekleno oledenem pogledu s smrtjo se boreče in ležeče mesarjeve tete in šaferja Tinčeka, ki je prerokoval opt na koso čez plot teti: O, mesarica, če se ne vidiva poprej, gotovo pa pred peklenjskimi vrati!

Utopljen mesarjevo teto so položili kot bogatinko v črno preoblečeni sobi med zelenjem, cveticami in gorečimi svečami na mrtvaški oder. Tinčeka pa so prepeljali kot ubožca v mrtvašnico. Pokopali so jih oba istega dne.

Teto v vrsti bogatinov med mramornato blestimi nagrobnimi spomeniki, Tinčeka pa bolj v kotu, proti živi meji, kjer so svedočili že na pol trhli, na

stran pokvečeni in na pol polamani leseni križci, da počivajo tukaj oni, ki niso v življenju posedali, a še manj pa zapustili po smrti — denarja.

Teto so spremljale na mirodvor množice žensk in moških, ob Tinčekovem odprtem grobu ste stali le oni dve starikavi ženi, katere je tolikrat podil in pretepaval v življenju. Stali ste ob sveže izkopani ogrobnji zemlji brez solz v očeh, gotovo v srčni hvaležnosti do Stvarnika, ki jih je rešil pred živim peklom, v katerem jih je mrevnil vedno pijani in v obzemu alkohola surovo pretepavi Tinček.

Gledal sem kot otrok razliko med pokopom bogate mesarjeve tete in brezenarnega pijanca Tinčeka, vrnila so se mi trenutno v spomin peklenjska, od rajnega šaferja prerokovana vrata. Še ob robu groba je razdvajala oba pred svetom razlika bogatstva v življenju; kaj, če bi se res po smrti sešla bogatinka in revni pijanček pred pek...

Ostavili smo mirodvor in v hladni grob položeno mesarjevo teto in šaferja Tinčeka. Ljudje-spremljevalci pogreba mesarjeve tete so govorili na povratku vsakdanje reči: jaz pa nisem mogel v duhu premostiti življenjskega brezdna med bogastvom in revščino na edni strani; na drugi strani pa od Tinčeka zaprakovane svidenja bogatstva in siromaka pred peklenjskimi vrati...

Danes se mi vriva v spomin ta doživljaj izza otroško mladostnih dni kot slučaj; vendar sem prepričan še danes o resnici nemškega reka: Ne slikaj vruga na steno!

Bratci teh vrst pa naj ne mislijo, da je to kak evangelij o peklenjskih vratih, ampak doživljaj iz življenja otroka na hribu sv. Miklavža nad Celjem.

se še podrobneje pogovorimo prihodnjič. Kmetstvo delavstvo in vinarji se naj organizirajo skupno z vsem drugim kmetiskim prebivalstvom v Slovenski Kmetijski Zvezi, ki stoji na krščanski podlagi! Nikdar pa naj

ne bo slovenski vinar pristal socialnodemokratske stranke, ki je popolnoma protiverska in na Stajerskem deloma nemška, deloma nemškutarska!

Osebná dohodnina.

J. Vesenjak:

Posebneje pojasnila je treba našim vinogradnikom, da se znajo ravnati pri napovedi dohodkov in izdatkov. V to naj služijo sledeče vrstice:

Delo domačinov in drugih.

Svoje lastno delo in delo svojih domačinov, torej svoje družine, si vinogradnik ne sme odtegniti, odnosno zaračunati med stroške. Zaračunati sme samo to, kar ga stane hrana teh oseb. To je stališče davčne oblasti.

Delo drugih oseb — dninarjev, viničarjev itd. — zaračunam po dejanskih stroških, torej dnino in hrano. Seveda moram tukaj pripomniti, da davčna oblast vse premalo upošteva, da mora dobiti delavec v vinogradu, pa naj je to domačin ali dninar ali viničar ali kakoršenkoli težak, dnevno 1 liter do 2 litra vina in še druge pijače. Delo je težko in tudi običaj je tak in kdor se ne ukloni, ne dobi pravočasno in tudi ne dobrih delavcev. Odtod prihaja, da morajo vinogradniki računati z veliko množino vina za lastno uporabo. Ne gre, da davčna oblast pri osebni dohodnini tega dovolj ne upošteva in celo sili poseben davček na vino.

Deputati, ki jih imajo viničarji, se računajo s stroške, pa naj so to živila ali vino ali dogovorjene svote denarja ali obleka itd.

Kaj pa stroški za orodje?

Pri vinogradništvu rabim veliko orodja — motike, krampje, žage, škarje, škafje, sode, kletarsko orodje, sploh, stiskalnica s svojimi deli, dalje škropilnice itd. Ti predmeti so vinogradniku poleg drugih, ki jih nisem naštel, neobhodno potrebni. Treba jih je večkrat na novo kupiti ali popraviti. Stroške za vse te reči odračunam in sicer za tisto leto, v katerem sem te predmete plačal.

Drugi obratni stroški.

Med vsakoletne obratne stroške mora naš vinogradnik računati poleg dela tudi še posebej visoke izdatke za modro galico, za žveplo in za vezavo ter drugo. Vse te izdatke tudi odtegnem, odnosno navedem v svojem računu kot stroške.

Investicije in melioracije.

Ako zidam novo gospodarsko poslopje pri vinogradu, ki je pri vinogradniškem obratovanju potrebno, ako delam večje ali manjše skarpe in druge varnostne naprave, da zabranim plazove, smatrajo te davčne oblasti kot investicije in melioracije in stroškov ne odtegnejo. Če sem se pri tem zadolžil, zaračunam obresti in primeren del za amortizacijo dolga, kakor sem že navedel v prejšnjih člankih. Stroške za nov nasad in za nove kole ter brajda odračunam v polnem obsegu in sicer za tisto leto, v katerem se je to izvršilo. Glede popravil poslopja velja isto, kar pa sem že navedel v prejšnjih člankih.

Kaj pa napovem kot dohodek?

Dohodek pri vinogradniku je takorekoč edino vino, kajti takoimenovani odpadki — tropine in drože — ne vržejo mnogo in nekateri jih splošno pokrmijo živini ali dajo za neznatne zneske drugim. Sicer pa finančna oblast zagradi dohodek iz teh pri žganjeku. Kjer je dohodek iz odpadkov več, jih davčna oblast seveda tudi računa.

Množino pridelka napovem lahko kot vinski most, ali pa kot pretočeno vino. Naši ljudje čisto napravijo napako, da računajo množino vinskega mosta kot vino. Tako si škodujejo sami, ker smatra davčna oblast napoved vedno podano na podlagi sčičenega pridelka, ako se izrecno ne navede, da je navedena množina vinski most. Seveda je merodajna tudi še kakovost vina, kajti ni vseeno, ako pridelam manjvredno mešanico iz izabele, samorodnega trsa in enakih vrst, ali pa dobro sortirano vino. Mnogo naših vinogradnikov pridelava manjvredno in ne povprečno srednje vino. Davčna oblast računa običajno povprečni pridelek srednje vrste. Važno je torej tudi, da tu navedem, da ima vsled lege in vrst le manjvredno vino.

Se par opomb.

Vsakovrstni ljudje in iskalci novih davkov so napakega mnenja, da je treba sedaj vinogradnike stisniti, kakor grozd v stiskalnici, da da od sebe vse kar ima in ostane polomljen, izsušen in izmozgan. Le malokdo se spominja pri takšnem početju na ves ogromen trud in delo, ki ga opravlja vinogradnik, poseben naš kmet s svojimi ljudmi sam. Skoro nihče tudi ne ve, da imajo vinogradniški kraji za seboj strašno dobo pomanjkanja in naravnost glada, ko jih je gospodarsko za desetletja upropastila trta uš in drugi novi škodljivci, o katerih se našim prednikom še sanjalo ni. Malokdo tudi računa s tem, da bodo se prišla za naše vinogradništvo slaba leta ne oziraje se na množino in kakovost pridelka, ki je tudi kakor dobiček v loteriji, saj živi vinogradnik med upom in strahom od trenutka, ko začne trta poganjati in ji preti pozeba, pa preko točnosnega poletja do hladne jeseni, ko spravi sad svojega trpljenja, dela in skrbi.

Vse te okoliščnosti nas prepričajo, da moramo stati na stališču: našega vinogradništva z dohodninskimi davkom gultiti ne smemo. Prav je, da se pokrajine iz svoje nekdajne bede in revščine bolj opomorejo. Po sebi pa se mora pri manjših posestnikih-vinogradnikih, ki živijo pretežno ali izključno od vinograda, obzirneje računati osebna dohodnina, kakor se je to godilo do sedaj v zadnjih letih. Ne pahnite teh ljudi, ki so pridni kakor mravlja, zopet v prejšnje neznosno gospodarsko in življenjsko stanje!

(Dalje prihodnjič.)

Politični ogled.

Jugoslavija.

Nova vlada. Demokratično-socialistična vlada je odstopila. Po regentovi želji ni bilo mogoče sestaviti nove vlade iz vseh parlamentarnih strank, ker so vsaki vladi, ki bi bila sestavljena iz vseh strank, nasprotovali demokrati. Radi teh nasprotstev demokratov je poveril regent Aleksander sestavo vlade opozicijskim strankam, radikalcu Stojanu Protiću.

Sestava nove vlade. Novi ministrski predsednik Stojan Protić je sestavil novo vlado iz sledečih ministrov: Predsednik ministrstva: Stojan Protić; podpredsednik in železniški minister: dr. Anton Korošec; zunanje zadeve: dr. Trumbić; njegov naslednik namestnik dr. Spalajković; notranje zadeve: Marko Trifković; finance: dr. Velizar Janković; Verstvo: dr. Franc Janković; prosveta: dr. Trifunović; pravosodstvo: dr. Momčilo Ninčič; trgovina in industrija: Stojan Ribarac; agrarna reforma: dr. Krnić; kmetijstvo: Ivan Roškar; šume in rube: dr. Kovačević; pošta, telefon in brzojav: dr. M. Drinković; javna dela: Ivica Jovanović; socialna politika: dr. Šurmin; prehrana in obnova zemlje: dr. Stanišić; vojska: general Branko Jovanović.

Novo ministrstvo je priseglo regentu Aleksandru. Začrtalo si je že tudi programno izjavo, s katero bo stopilo pred parlament.

Zadnje dni tega tedna se sestane državni zbor. Sedanjí parlament čakajo prevažne naloge. Bo moral zavzeti svoje stališče v rešitvi jadranskega vprašanja. Pri zavzemanju našega stališča napram Italijanom v jadranskem vprašanju bodo podpirali državni zbor in novo vlado tudi demokrati in socialisti. Parlament se bo tudi zahvalil Zedinjenim državam, katere so se kot edine potegnile za Jugoslovane napram italijanskim zahtevam ob Jadranu. Parlament bo končno veljavno izdelal tudi novi volilni red in bo razpisal volitve za državni zbor in občine. Koj v prvih parlamentarnih sejah se bodo izvršile volitve v ustavodajno skupščino. Parlament bo tudi odločil glede naše valute in izmenjave krone z dinarjem, ki se je že žalibog začela po nepričakani odredbi še prejšnje

demokratično-socialistične vlade. Parlament bo pregledal in odobril mirovne pogodbe.

V parlamentu bodo glasovale za vlado naslednje parlamentarne skupine: Opozicija, ki je razdeljena v: Radikale z 77 poslanci, Jugoslovanski klub z 19, Narodni klub z 26, Ribaracova skupina 6, Medakovičeva skupina 5, izven strank 5. Skupaj 138 parlamentarnih glasov. Opozicija računa tudi na Crnogorce in na poslance iz po Italijanih zasedenega ozemlja.

Pokrajinske vlade za Hrvatsko, Dalmacijo in Slovenijo so že podale svojo ostavko. Novim banom Hrvatske je imenovan dr. Matko Laginja.

Nemčija.

Svojčasno poročali, da so zahtevali zavezniški od Nemcev, da jim morajo izročiti v obsodbo vse nemške vojne krivce. Tej zahtevi se je uprla Nemčija in izjavila, da bo pozvala sama vse one pred sodišče, katere zahtevajo zavezniški. Zavezniški so zadovoljni s to izjavo od strani Nemčije pod pogojem, da te vojne krivce Nemčija res obsodi, sicer jih bodo sodili zavezniški.

Cehoslovaška.

V Cehoslovaški se vrši še vedno boj med Cerkev in državo. Češki liberalci ne bodo nehalí poprej, dokler ne bo izpolnjena ločitev Cerkve od države. Volitve v cehoslovaški državni zbor bodo razpisane z 11. aprilom. Cehoslovaški ustavni odbor je izdelal tudi novo ustavo.

Kulturnemu boju na Cehoslovaškem se upirajo najbolj Slovaki.

Avstrija.

Avstrijska Madžari barantajo za tiste dele Ogrske, kjer bivajo Nemci in kateri del je prisodila mirovna konferenca Avstriji. Avstrijski zahtevajo, da morajo obveljati glede pripadnosti teh krajev narodnostna načela: svoji k svojim.

Po celi Avstriji vlada silno pomanjkanje življenjskih potrebščin. Glad in lakota najbolj prevladata Dunaj. Stevilo dunajskih prebivalstva se je že zmanjšalo v zadnjem času za 250.000 duš. Rojstva padajo in prebivalstvo se izseljuje.

Madžarska.

Predsednikom narodne skupščine v Budimpešti je bil izvoljen krščanski nacionalist Stefan Rakovszky.

V Budimpešti so se dogodili zadnji čas razni skrivnostni umori.

Rusija.

Ruska boljševiška armada je dosegla v zadnjem času povsod znatne uspehe. Proti Rumuniji so postavili boljševiki 150.000 mož močno armado. Napram Poljski ne namerava boljševiška Rusija nastopiti z oboroženo silo, ampak je pripravljena za prijateljski sporazum.

Najnovejša poročila iz Rusije pravijo, da je Rusija pripravljena izvesti demobilizacijo, ako se zagotovi Rusiji od vseh sosednih držav, da je zjamčen obstoj sedanje Rusije.

Kmetska Zveza.

Naznanila.

Shodi Kmetske Zveze. V nedeljo, dne 29. t. m.: po rani sv. maši na Kalobju in pri Sv. Florijanu pri Rogatecu; isti dan popoldne v St. Rupertu nad Laškim.

Izobraževalni tečaj se vrši v ponedeljek, dne 1. marca, v St. Jurju ob južni železnici v dvorani Katoliškega doma. Začetek ob 9. uri dop. Predavatelj pridejo iz Maribora. Tečaj je namenjen za naše somišljenike in somišljenice v St. Jurju in iz okoliških župnij.

Občni zbor Kmetske Zveze za celjsko okolico se vrši v nedeljo, dne 29. t. m., ob 8. uri popoldne v dvorani hotela pri „Belem volu.“

Poročila.

Izobraževalni tečaj v Mezijski dne 21. februarja se je prav dobro obnesel. Udeležba prav obilna. Soba pri Strmškem natlačeno polna. Predavala sta dr. Hohnjec in Vl. Šenjak. Po tečaju je bil sestanek zaupnikov Kmetske Zveze. Izvolil se je tudi okrajni odbor Kmetske Zveze za Gornjo Savinjsko dolino.

V Petrovčah je bil v nedeljo, dne 22. t. m. ženski shod, ki je bil prav dobro obiskan. Govoril je poslanec dr. Hohnjec. Ženski zbor je ostro obsodil nakane liberalcev in socialnih demokratov, ki so hoteli kmetsko žensko oropati volilne pravice, ter z vso odločnostjo zahteval volilno pravico za kmetske žene in mladenke. Volilno pravico naj imajo ali vse ženske, ali pa nobena. Nobenih privilegij za gospodsko-liberalno in socialnodemokratsko žensko. Na zborovanju je tudi govorila lepe in bodrilne besede Terezija Sketa iz Braslovč.

V St. Jernej pri Ločah se je popoldne po večernicah zbralo izredno mnogo ljudstva k zborovanju Kmetske Zveze. Govornik Krajne je podal načela protikrščanske socialne demokracije, ki se od Loč sem hoče vsiljevati dobremu, krščansko mislečemu šentjernejskemu ljudstvu. Nato je razvil program naše krščanske Kmetske Zveze, ki dela na podlagi večnoveljavnih krščanskih načel za blagor vsega našega kmetskega prebivalstva. Zborovalci so z velikim navdušenjem pozdravili poročilo, da je minister za kmetijstvo kmet Ivan Roškar. Med govorom se je oglašalo nekaj socialnih demokratov. Posebno jih je zbadlo, ko so morali slišati, da so socialisti proti veri. Eden je rekel: „To ni res!“ Pa takoj je zaklical eden naših zborovalcev: „Tat je vsak proti veri!“ Gromovit smeh se je razlegel po dvorani. Šentjernejčani! Oklenite se vsi z navdušenjem naše krščanske Kmetske Zveze! Socialistom pa obrnite hrbet!

Naše kmetsko žensko protestira. V St. Jurju ob južni železnici v Katoliškem domu se je vršil velik dobro obiskan ženski protestni shod proti krivičnemu občinskemu volilnemu redu, ki izključuje od volilne pravice naše vrlo in za Jugoslavijo zasluženo žensko po deželi. Na tem protestnem shodu sta govorili Frančiška Avžner in Terezija Soler. Kmetsko žensko v Sloveniji, posnemaj vrlo zavedne in za svoje pravo navdušeno se boreče šentjernejčanke. V boj za žensko volilno pravico!

Kmetsko žensko je protestirala minuli teden proti kršenju splošne ženske volilne pravice na deželi in zahtevalo volilno pravico za kmetske žene in dekle v teh-le krajih: V Poljčanah dne 22. t. m. na dobro obiskanem ženskem shodu. Pri Sv. Križu pri Slatinah dne 22. t. m.; na tem shodu je nastopila kot govornica mladenka. V Ponkvi na ženskem shodu je nastopila kot govornica gđe. Ana Cmok. Pri Sv. Lenartu nad Laškim; ta protest se je poslal v Beograd in Ljubljano. Pri Sv. Benediktu v Slov. gor.; govorile so: Amalija Skamljič, Ivanka Močnik in Amal. Klobasa. V St. Ilju v Slov. gor. V Nazarju pri Mozirju.

Za Kmetsko Zvezo so nabrali na gostiji Jožef Roškar, predsednika Mladenške Zveze na Dobru, 30 K. Na gostiji Plajh Andrej-Inhart Marija na Koblju so nabrali kot glasen protest zoper liberalne agitacije v Oplotnici 50 K.

Navodila.

Volitve zaupnikov. Še enkrat opozarjamo vse krajevne odbore Kmetske Zveze, naj do konca tega meseca naznanijo tajništvo Kmetske Zveze v Mariboru imena in natančne naslove zaupnikov. Še bodo šli v Ljubljano na glavno zborovanje stranke. Na vsakih 50 somišljenikov-volilcev je voliti po enega zaupnika.